

най-великото, най-светото нѣщо въ живота. Не е лошо, че ангелътъ далъ крилцата си на заемъ на красивата царска дъщеря, но това говори за нестабилностъ въ характера. Питамъ: за какво употребявате вие любовта си? Азъ не искамъ да ви упрѣквамъ, но нека всѣки си отговори, защо търси любовта и за какво мисли да я употребѣи, следъ като я намѣри. Любовта носи животъ, а животътъ осмисля всичко. Безъ животъ човѣкъ е подобенъ на сухи кости. Мъдростта пѣкъ носи знанието, а знанието дава изразъ, красота, образъ и подобие на нѣщата. Следователно, правилни, разумни отношения между хората могатъ да настанатъ само тогава, когато земниятъ животъ се изрази въ образъ и подобие на небесния, на Божествения. Това подразбира, че човѣкъ трѣбва да се прояви въ две форми: една рационална и една — ирационална, т. е. въ едно измѣримо и въ едно неизмѣримо число. Това нѣма защо да се доказва. Математикътъ лесно ще разбере тази работа. Измѣримитѣ числа не се подаватъ на нашитѣ мѣрки. Запримѣрь, едни учени казватъ, че разстоянието отъ земята до слънцето е равно на 92 милиона мили, а други казватъ, че е 93 милиона мили. Обаче, и дветѣ изчисления сж вѣрни. Тѣзи изчисления сж вѣрни по закона на вѣроятноститѣ. Едното изчисление е правено на физическия свѣтъ, а другото — въ духовния свѣтъ. Всѣки ученъ, който работи на земята, непрекъснато се корегира, защото едновременно съ него работи и другъ ученъ отъ небето. Тѣй щото, съ всѣки математикъ отъ земята работи и другъ отъ духовния свѣтъ. А съ този, който работи на земята, едновременно работи и още единъ, пакъ на земята. Значи, всѣки въпросъ се решава едновременно отъ трима души: единиятъ работи съ рационалнитѣ числа, другиятъ — съ ирационалнитѣ, а третиятъ поправя погрѣшкитѣ и на първия, и на втория. Когато математикътъ се домогне до две различни мѣрки или числа за едно и сжщо нѣщо, той се намира въ противоречие и търси начинъ да изправи тия числа, т. е. да излѣзе отъ това противоречие.

Следователно, ако не можемъ да примиримъ нѣкоя мисль съ една мѣрка въ живота си, ще я примиримъ съ друга. Запримѣрь, нѣкои хора търсятъ спасението си въ Евангелската църква. Като не намѣрятъ тамъ спасение, отиватъ въ Православната. Ако и тамъ не го намѣрятъ, отиватъ въ Мохамеданската и т. н. Значи, главниятъ въпросъ се отнася до спасението, а де ще се намѣри спасението, това